

"אורות הפרשה" עלון פרשת השבוע כיתה קטנה אבל גדולה!

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת ויגש ♦ ד' טבת תשע"ד ♦ עלון 57

"מי שאור האמונה מתגלה עליו בטהרתו הוא אוהב את כל הבריות כולם בלא שום שיור כלל, וכל מעינו הוא בעליהם ותיקונם, והדרכים של תקונם נעשים מלאים מוסר ויושר לפי רוב הופעת האמונה שבלבו".

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קדוש השם הי"ד

"אני נשאר אני" - הרב יהושע וידר (ראש יהודי)

בפרשתנו יורד עם ישראל לגלות מצרים הקשה והאכזרית. ירידה זו עוברת כמעט בלי שנשים אליה לב, זאת משום שהיא נמהלת בשמחת פגישתם של יעקב אבינו ובנו הנעדר יוסף ומכיוון שהיא נעשית על מי מנוחות, לא כמגורשים ובאורית חורבן אלא בעגלות ששלח יוסף, המשנה למלך. יעקב אבינו יודע כמובן שזוהי ירידה לגלות וחושש. לכן הוא זוכה לגילוי אלוקי מיוחד ולהבטחה שדווקא שם נהיה לגוי גדול ושהבורא בכבודו ירד עימנו למצרים ואחר כך יעלנו "גם עלה" כלומר שנצא ממצרים באופן שלם מזה שבו נגיע אליה והעליה תהיה גדולה מהירידה.

מכאן ממשיכה הפרשה ומדריכה אותנו איך אפשר לרדת לגלות באופן שיבטיח לא רק את הישרדותנו בה אלא גם את צמיחתנו מתוכה. הדרכה זו מתבטאת במניינם המפורט, לראשונה, של שבעים הנפש אשר לבית יעקב בשמותיהם. שמו של אדם מבטא את זהותו. כשאדם מגיע לסביבה זרה, להקשרים בהם לא הוא קובע את הכללים ולמצבים העלולים לגרום לו להישחק ולהימחק – הוא חייב נקודות-עוגן שההאחזות בהם תשמור על חוסנו הפנימי. נקודה בסיסית כזאת היא השם, כלומר: הכרה בזוהת הייחודית.

זאת היתה עצתו של הרצי"ה קוק זצ"ל לחייל בטירונות שחש שאישיותו מתמוססת בלחץ בו הוא נתון – לחזור ולשנן את שמו ואת הפסוק המתאים לשמו, כמובא בסידורים שונים. ההכרה בשמי הייחודי כמו אומרת: "מה שלא תעשו לי – אני אשאר אני", וכך ניתן לפתח דיאלוג עם הסביבה ולא להיגרר אחריה. כמובן שההאחזות היא בתוכן האישיות, וזאת מלמדנו הפסוק הבא מייד לאחר מנין השמות המספר ש"את יהודה שלח...להורות לפני" ומבא המדרש: "לתקן לו בית תלמוד שמשם תצא הוראה".

כשהקרקע הפיזית נשמטת מתחת לרגלינו הופכת הדבקות בתורה לביתנו היחיד, עד שנזכה לשוב ולממשה בבית לאומי שלם שהתורה היא נשמתו.

למשפחת כיתה י/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה י/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט תשע"ג כל הזכויות שמורות

מרן הראי"ה ותלמידו הגר"מ חרל"פ זצ"ל חזרו והדגישו, כי דמותו הגדולה של הגר"א האירה לדורות, והשפיעה רבות על עם ישראל, הן בחיזוק לימוד התורה, והן בתהליך הגאולה.

ואין הדבר מסתכם באופנים המעשיים והנגלים בלבד, כמו קריאת הגר"א לתלמידו לעסוק בענייני אתחלתא דגאולה, אלא אף דרך רבדים סמויים ונסתרים של המציאות.

וכך כותב הראי"ה, בייחס להשפעתו של הגר"א על שיבת ציון שמתרחשת בדורנו:
"הננו בטוחים בעז"ה, שההתלהבות הקדושה העליונה (לעלות לאר"י) של רבינו הגאון החסיד האלוקי (הגר"א) זצ"ל, שלא יצאה לפועל על ידי עיכובים מן השמים, בעת אשר לא הגיע עדיין הזמן להתחלת צמח ישועה של הקץ המגולה לישראל, היא תשגבנו ישע בעז"ה לשוב לארצנו הקדושה בפועל ובמעשה, עם כל אור התורה והקדושה האמיתית, כמו שהייתה בשאיפתו הנערצה של רבינו הגדול החסיד והקדוש זצ"ל, נשמתו בגנזי מרומים".

[מתוך מכתבו לביהכנ"ס הגר"א. הדברים מובאים גם ב'שיחות הראי"ה' עמ' רט].

משנת - הראי"ה זצ"ל

אַל תִּירָא מְרָדָה מְצַרְיָמָה [מו ג].

"צורתם של ישראל צריכה להתברר, אם האנושיות הכללית של תוכן האדם עומדת היא בה בצביונה כמו שהיא אצל כל העמים, ועליה נבנתה הצורה הישראלית המיוחדת אותה, או שמעקב עד ראש הכל הוא מיוחד. לבירור זה צריכים להשתמש במקורות שונים: תורניים, שכליים, הסתוריים, רזיים, הופעיים, שיריים, ולפעמים ג"כ פוליטיים ואקונומיים. נראה הדבר שמקודם נערך הדבר שצורת האדם תשתלם בכללותה, ובתור תוספת ויתרון יגלה על האומה המיוחדת רוחה המפואר בהדרת קודש. אבל נתקלקלו העניינים ורוח האדם שקע כ"כ בכלל, עד שלא היה החול יכול להיעשות בסיס לקודש אלא א"כ יקלקל אותו, והוכרחה גלות מצרים לבא בתור כור הברזל, שצירפה את צד האדם שבישראל, עד שנעשה לבריה חדשה, וצורתו החולית נטשטשה לגמרי. והוחל גוי פעם אחת ע"י הגרעין האנושי לצורה שמראש ועד עקב כולה ישראלית, יעקב וישראל"

[מרן הראי"ה, 'שמונה קבצים', קובץ א פסקה תשיא]

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד